

bulletin pro naše příznivce

Pomáháme mladým lidem, kteří museli odejít z vlastní rodiny nebo jim to hrozí. Doprovázíme je na cestě k nalezení bezpečného místa v životě.

KATČIN RŮST
Pět let s námi

VIDĚT SMYSL
Rozhovor s dárce

Úvodem

Je pátek večer, začíná víkend. Sedíme v místnosti společně s deseti mladými lidmi z dětských domovů. Čteme si příběh o dvou kusech ledu, na které postupně začne svítit slunce, led povoluje, stružky vody z obou kusů se postupně propojují do společného proudu...

Mladí v místnosti jsou také zamrzlí, stažení do sebe, nedůvěřiví a plní obav z nás, z ostatních účastníků, ze sebe samotných.

Posun v čase, je neděle, vše je jiné. Společně s mladými se halasně bavíme, smějeme se, děkujeme si za fajn víkend, kde nám bylo dobře. Těšíme se na další společné akce. Byla to dřina, ale povedlo se to. Ledy roztály.

Takto vypadá naše práce. S mladými lidmi, se kterými spolupracujeme, navazujeme vztah, hledáme k sobě cestu. Někdy dlouho. Až poté můžeme společně tvořit to, co mladý člověk potřebuje.

Proto, abychom měli dostatek energie, která rozpouští ledy, potřebujeme zdroje. Víru, že to vše má smysl, dobrý tým, podporu našeho zřizovatele – Salesiánské provincie Praha, pomoc od našich partnerů, dobrovolníků a všech dobrodinců, kteří jsou jakkoliv spojeni s naším dílem.

Díky Vám všem, kteří jste s námi a pomáháte nám vnášet světlo a energii do často zamrzlých světů mladých lidí, se kterými se v naší práci setkáváme.

Aleš Kalina
ředitel, předseda klubu

Katčin růst

Katku jsme poznali v dětském domově, kde ji tamní pracovníci vytypovali jako adeptku vhodnou pro naši spolupráci. Jako vše nové v jejím životě jsme pro ni i my představovali ohrožení, byla nedůvěřivá. Na počátku možná z prosté poslušnosti autoritám v dětském domově však do spolupráce vstoupila a účastnila prvním rokem Kurzů přípravy na život. Do skupiny vplula snadno, do programu se téměř nezapojovala, ale byla přítomná, vše pozorovala a poslouchala. Hry i teorii si užívala, ale potřebovala se nám tak trochu „schovat“. Její tajnou zbraní byla „zed“ z vlasů“. Ve chvílích, kdy se cítila nesvá nebo na ni bylo upřeno moc pozornosti, dala si přes větší část obličeje vlasy, aby se ochránila. Věděli jsme však, že i tak vše vnímá.

V průběhu navštěvování kurzů se rozhodla zapojit i do programu Doprovázení. Začaly jsme se společně setkávat i v dětském domově, kam jsem za ní jezdila. Postupem času získávala důvěru ke mně, k lektorům i ostatním účastníkům kurzu a svou „zed“ z vlasů“ potřebovala stále méně. Opakovaně se rozhodovala pro pokračování v kurzech. Svou účast ukončila nakonec až v minulém roce, po pěti letech!

Poslední rok byl pro ni zlomový. Rozhodla se odejít z dětského domova, potřebovala začít žít a rozhodovat se sama za sebe. První měsíce pro ni byly velice těžké. Přítel, který ji podpořil v době odchodu, ji průběžně zrazoval a nakonec ji dostal do situace, kdy musela jednu noc strávit na ulici. Katka se mi se vším svěřila a mohla jsem ji v této náročné situaci podpořit. Začaly jsme společně jednat, prioritou bylo bydlení. Zajistily jsme schůzku v Domě na půli cesty, kde Katka úspěšně absolvovala přijímací pohovor. Z kapacitních důvodů ji však nemohli v daném čase přijmout, a tak Katka našla na přechodnou dobu útočiště u kamaráda. Postupně se sblížili a stali se partnery. V době, kdy se v Domě na půli cesty opět uvolnilo místo, už měla bydlení zajištěné a byla spokojená.

Práci si našla rychle, v obchodním řetězci. Sice ji moc nebaví, ale vnímá v ní finanční jistotu, a tak je odhodlaná vytrvat. Postupně se však poohlíží po jině, v oboru, v němž se vyučila.

Katka přemýšlí o svém osobním příběhu. Ví, že se v době jejího dětství událo mnoho věcí, které ji silně zasáhly. Má obavy, aby negativně neovlivňovaly její budoucí děti. Rodinu sice ještě neplánuje, ale jednou by ji chtěla, proto se rozhodla svá nastrádaná traumata ve spolupráci s námi postupně zpracovávat.

Katka letos v Kurzech přípravy na život nepokračuje. Potřebovala „vyletět z hnízda“ a osamostatnit se. Nicméně v rámci individuální spolupráce se setkáváme i nadále.

Katka také to, co v rámci Kurzů přípravy na život načerpala, předává formou dobrovolnické pomoci dál, v rámci našeho dalšího programu Dny pro dětské domovy. Děkujeme!

Za tým Jitka Uchytilová

Katčin dopis si můžete přečíst na straně 9.

Co se u nás událo v roce 2023

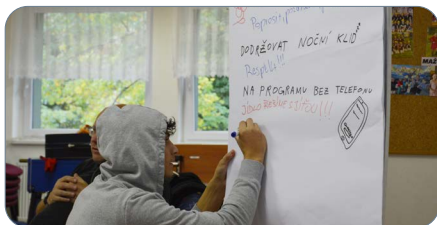
Začátek roku byl ve znamení hladkého průběhu dvou běhů **Kurzů přípravy na život**. Pracovní tým i účastníci už si navykli na dočasné prostory v Heřmanově Městci. Věrní nám zůstali jak naši dobrovolníci, tak naše kuchařky.

Poklidně probíhaly i další tradiční akce: Setkání absolventů, Ženy pro ženy i výjezdní Dny pro dětské domovy.

Duben byl pro nás velmi těžkým měsícem, prožili jsme společně dvojí odcházení. Kolegyně **Anežka Jeníková**, dlouholetá vedoucí přímé práce, odešla na mateřskou dovolenou. Událost je to velmi krásná, ale ačkoli za ni nastoupila naše zkušená kolegyně Iva Němcová, přece jen nás po deseti letech její práce v CDB čekala doba zvykání na nový stav. Začátkem měsíce zemřel náš služebně nejstarší, zároveň velmi mladý kolega a pro mnohé z nás i kamarád **Vojtěch Peterka**. Dodnes na něj vzpomínáme a zvláště naši „mužské sekci“ jeho humor velmi chybí.

Na květnovém **Dni pro dětské domovy** jsme přivítali **Mariana Macouna** z 43. výsadkového pluku v Chrudimi. Ačkoli je „jarní“ účast na DDDčkách o něco slabší než podzimní, spolu s účastníky jsme si den náležitě užili, něco nového se dozvěděli a zasoutěžili si v různých disciplínách. Potěšil nás také **společný Kurz týmové spolupráce**, kde jsme si sice osvěžili již známé principy, ale nasbírali i řadu nových podnětů pro to, aby se nám spolu pracovalo co nejlépe.

Jelikož se na mateřskou dovolenou pomalu chystala další kolegyně, byl červen ve znamení výběrových řízení na nové sociální pracovníky. Červen je také již tradičně měsícem **setkávání**, a to jak našich Absolventů, tak našich dobrovolníků a přátel.

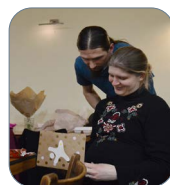
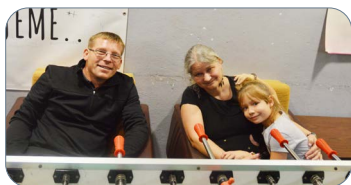

I letos jsme se zúčastnili **Burzy Filantropie**, tentokrát s projektem S terapií o krok dál, v němž jsme žádali o finance na úhradu terapeutických sezení našich klientů, kteří o tuto službu projeví zájem. Firma NEDCON nám věnovala 10.000 Kč.

V červenci nastoupila nová kolegyně **Denisa Slávková** s předchozími pracovními zkušenostmi z SKP – CENTRA Pardubice – Dům na půli cesty. Zapadla mezi nás s lehkostí a stala se koordinátorkou jednoho z běhů Kurzů přípravy na život. **Tereza Pohořálková** od nás odešla za dalšími zkušenostmi do Prahy. Byla u nás jen něco málo přes rok, ale její přístup k práci nás velmi obohatil.

Prázdniny mívají lehce volnější tempo než zbytek roku, ale ani přes ně jsme nezháleli. Natáčeli jsme **rozhovor pro Rádio Proglas** o naší práci a poměrně intenzivně jsme se věnovali rozmýšlení podoby našich prostor v rekonstruovaném domě na Zborovském náměstí. **Rekonstrukce** je v plném proudu, na Facebooku Salesiánského centra Pardubice si můžete přečíst podrobnosti.

V září odešla na mateřskou dovolenou kolegyně **Michaela Koudelková** a nastoupila další nová kolegyně, **Kristýna Vosecká**. Má také zkušenosti s naší cílovou skupinou, a to jako vychovatelka v pardubickém dětském domově. Zapadla mezi nás též s lehkostí, kromě Doprovázení pomáhá Vaškovi Čunkovi při přípravě Dnů pro dětské domovy.

Rozloučili jsme se také s kolegyní **Kateřinou Řehákovou**, která se po dlouhé rodičovské dovolené vydala za jinými pracovními příležitostmi. Jsme s ní však stále v kontaktu, je externí lektorkou **Kurzů přípravy na život, které poprvé pořádáme pro Královéhradecký kraj**.

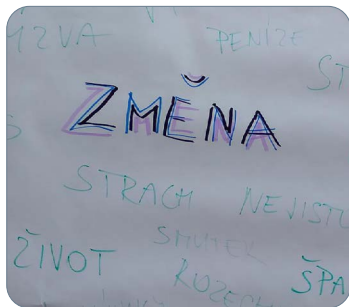
„Naše“ tradiční **nové běhy Kurzů přípravy na život** jsme zahájili v říjnu. Realizují se i nadále v DDM v Heřmanově Městci a vše probíhá hladce. Velmi vydařený byl i říjnový **Den pro dětské domovy**, tentokrát jsme měli hosty rovnou čtyři a společně s nimi jsme se zamýšleli nad tím, jak pečujeme o své tělo (i duši).

Na začátku prosince jsme absolvovali první **školení** z cyklu, na který jsme získali **grant od Nadace ČEZ**. Pod vedením Ondřeje Moravčíka, vedoucího tiskového oddělení Policie České republiky, jsme se věnovali tématu (ne)bezpečí na sociálních sítích, které je pro naše mladé klienty velmi aktuální.

V prosinci nás také čeká **Adventní koncert Scholy od sv. Václava**, jehož výtěžek bude věnován na vybavení našich rekonstruovaných prostor. Příští bulletin už budeme připravovat tam. Těšíme se na to!

Strípky z naší práce

Aneta je s námi ve službě už pátým rokem. Vzhledem k velmi konfliktní situaci doma ukončila školu a rozhodla se předčasně vplout do samostatného života. Protloukala se, jak to šlo. Občasné brigády, bydlení u přátel, zklamání i obavy, co bude dál. Po téměř pětíměsíční odmlce, kdy se vůbec neozvala, se na nás znovu obrátila s prosbou o pomoc. Byla vyčerpaná a nešťastná, sama. Začaly jsme zařizovat bydlení, brigády, lékaře, pomalu si obnovovala kamarátskou síť. Seznámila se s chlapcem, který je připravený pracovat a chce být zodpovědný. Společnými silami ve spolupráci s námi se mladým podařilo zařídit si práci, brigádu a nyní jsou v nájmu městského bytu. Učí se spolu žít, mluvit, pracovat, udobřovat se, řešit všednosti i čelit nepříjemnostem, které si občas ještě dokáží pořídit, ale stojí při sobě!

Noře je 24 let. Ve vlastní rodině zažila násilí a v pěti letech skončila v dětském domově. Měla štěstí. Našla si ji pěstounská rodina, kde měla šanci znovu navázat bezpečné vztahy. Když jí bylo 13 let, zemřela pěstounská maminka. Rodina se s touto ztrátou nevyrovnala a po nějakém čase si vzal život i pěstounský táta. Nora je hodně sama. Její původní zázemí je rozbité. Má čtyřletou dcerku ve střídavé péči s prvním partnerem.

Oceňuji, jak skvěle zůstali oba partneři rodiči a velmi otevřeně a citlivě vyjednávají a vedou svou dcerku. Se současným partnerem má ročního hošíčka. Je odhodlaná být dobrou mámou. Stojím při ní a dodávám jí naději, že to může zvládnout, byť sama v raném dětství moc lásky nezažila.

Tonda před pár dny oslavil 24. narozeniny. Od dvou let žil v dětském domově. Díky své laskavé povaze našel místo v srdcích mnoha „tet“ a „středů“, se kterými se za ty roky v domově potkal. Stinnou stránkou jeho laskavosti a hezkého vztahu k lidem je však to, že je velmi snadno zneužitelný. Má i lehký mentální handicap a potřebuje v životě vyšší míru podpory. I přes to se rád rozvíjí a učí se nové věci. Na jaře se objevila možnost, že by mohl jít do chráněného bydlení. A tak od července bydlí sám v bytě. Je to pro něj ohromná změna! Stojím při něm a podporuji ho v tom, aby zvládl přechod do nové životní etapy.

Adéla je poměrně mladou maminkou chlapečka v předškolním věku. Rodičovství je pro ni doslova jízda plná radosti i výzev, na kterou se vydala neplánovaně, ještě před nabytím zletilosti. Už tehdy v ní převládaly obavy z budoucnosti, ale svého tehdejšího rozhodnutí nikdy nezalitovala a s novou

životní rolí se začala postupně sžívat. Tehdejší partner, biologický otec, v ní vzbuzoval naději, že spolu pro syna vytvoří bezpečné a láskyplné prostředí, ale jejich zdánlivě romantický vztah byl bohužel plný domácího násilí, a tak se Adéla rozhodla partnera opustit. Ocitla se bez podpory a časem byla nucena udělat velmi těžké a bolavé rozhodnutí. Umístila syna do dočasné ústavní péče. Sama nastoupila do domu na půli cesty a začala svou situaci aktivně řešit. Díky podpůrnému programu se jí podařilo nastoupit do práce a vydělat si peníze. Po celou dobu byla se synem v pravidelném kontaktu. Ve spolupráci se sociálními pracovníky získala možnost přechodného bydlení v sociálním bytě. Na jaře 2022 se do něj společně s přítelem, se kterým se poznala v naší službě, nastěhovali. O pár týdnů později už si k sobě po rozhodnutí OSPOD mohli vzít i malého syna. Byl to dlouhý a psychicky náročný proces, i přesto jej Adéla za podpory rodiny, partnera a sociálních pracovníků zvládla ustát. Na konci letošních prázdnin proběhl soud rušící ústavní péči. „Tak už je to oficiální! Neumíš si představit tu úlevu...“, radostně mi tenkrát oznamovala hned na začátku našeho setkání. Pevně svírám pěsti a této mladé rodince moc fandím!

Mirek se kvůli dlouhodobému koketování s alkoholem ocitl na ulici, seznámili jsme se během jeho pobytu v domě na půli cesty, na který se obrátil. Za podpory sociálních pracovníků se postupně začal stavět na vlastní nohy. Získal příležitost „oprášit“ a posílit své pracovní návyky a vydělat si peníze. Vrátil svému životu potřebný řád, který mu dal mj. prostor

k přemýšlení. Toužil narovnat vztahy s původní rodinou, o které v důsledku závislosti přišel, a ve spolupráci se svým doprovázejícím nastoupil na čtvrtletní abstinenci léčbu. Poté chtěl absolvovat půlroční komunitní program, od kterého si sliboval udržení a posílení abstinence. Mirek nebyl bohužel schopen dostát pravidlům léčby a program mu byl předčasně ukončen. Ze dne na den se ocitl na ulici, bez práce, potřebných terapií a medikace. Doslova stál před volbou se na vše vykašlat a řešit svou situaci alkoholem anebo se pokusit zabojet. Naštěstí si vybral druhou možnost a díky naší přetrvávající spolupráci a vybudované důvěře se na mě obrátil. Vyřídili jsme společně potřebné záležitosti a Mirek nastoupil do azylového domu. Nyní si hledá práci a následně stabilnější bydlení. Rád by se v budoucnu znovu pokusil léčbu absolvovat. Pro sebe, svou rodinu a nejbližší. Stojím při něm a přeji mu, aby léčbu tentokrát zvládnul.

Použité fotografie jsou ilustrační, jména byla pozměněna

Naše nové kolegyně – sociální pracovnice

Denčo, jsi u nás od července 2023. Co tě za tu dobu v práci nejvíce překvapilo, ať už příjemně nebo nepříjemně?

Organizaci CDB jsem znala už z minulých let, kdy jsem pracovala v Domě na půli cesty. Jejich práci a firemní kulturu jsem tak měla možnost poznávat postupem času. S osobním příchodem do organizace mě ale přeci jen několik věcí překvapilo. V pozitivním slova smyslu musím vyzdvihnout přátelskou a nekonfliktní atmosféru a velmi výraznou ochotu si pomáhat a podporovat. Také možnost rozvrhnout si práci a sladit ji s osobním životem je za mě moc fajn. Někdy jsou výjezdy za klienty co do délky a četnosti náročné, ale postupně si na ně navykám.

Ty máš také zkušenost s naší cílovou skupinou z místního Domu na půli cesty. Jaká část Tvé práce Tě tam nejvíc těšila a jaké další výzvy Ti přináší práce u nás?

Práce v pobytové službě je diametrálně odlišná od té v ambulantní nebo terénní. Jste tam s klienty v neustálém kontaktu, což pro mě bylo určitým zdrojem energie, ale ke konci mého působení současně i obrovským vyčerpáním. Zpětně vnímám, že jsem měla větší tendence přebírat za klienty zodpovědnost. Nyní mám prostor s tímto tématem více pracovat a umět se ve vztahu s klientem lépe vymezit. Za mě tedy stále nekončící proces učení a osvojování si potřebných dovedností.

Co by sis přála do roku 2024, jak v pracovním, tak osobním životě?

Do nového roku si přeji nadále přetrvávající pohodu v týmu, a také, aby pokračovací kurzy, které koordinuji, proběhly dle našich plánů a představ. V osobním životě si s přibývajícím rokem přeji už jen takové klasické klišé – abychom já i mí nejbližší byli zdraví, a také, abych měla dostatek sil na případné boje, které by mi zamýšlel nový rok přichystat.

Týno, jsi u nás od září 2023. Co tě za tu dobu v práci nejvíce překvapilo, ať už příjemně nebo nepříjemně?

Příjemně mne překvapil dobrý pracovní kolektiv. Nepříjemně probíhající-neprobíhající transformace ústavní péče.

Před příchodem k nám jsi pracovala jako vychovatelka v dětském domově, znáš tedy velmi dobře naši cílovou skupinu. Dokázala bys říct, zda pohledem vychovatele dává naše práce smysl a co ještě jiného by děti vyrůstající v dětských domovech potřebovaly?

Hezká otázka. Pokud ji zjednoduším, kdybych si nemyslela, že práce CDB dává smysl pro mladé dospělé, asi bych tu nepracovala. :) Vychovatelé mají kapacitu pro práci s dětmi, kteří aktuálně v daném zařízení jsou, a následně po jejich odchodu nemají možnost se jim dále profesně věnovat. V tomto období se nacházejí mnohdy bez podpory, kterou ale po celou dobu jejich pobytu v zařízení měly, proto bych si přála větší provázanost a více sociálních služeb, které by byly nápomocné v této obtížné životní etapě.

Co by sis přála do roku 2024, jak v pracovním, tak osobním životě?

Podporovat naše klienty, dobře se zapracovat a být platným členem týmu. V osobním životě, možná je to klišé, ale především zdraví a klid.

Katčin dopis – k příběhu ze strany 3

Bosco mi dalo hodně...

- » Zkušeností
- » Dovedností a sílu
- » Víru v sama sebe
- » Rozvíjet svůj obzor (v mnoha věcech)
- » Mít kolem sebe lidi, kteří mi pomohli v jakékoli situaci
- » Mít oporu ve všem
- » Mít svůj názor na danou věc nebo situaci
- » Nebát se nových a neznámých věcí
- » Naučila jsem se, jak pracovat s emocemi
- » Vybudovala jsem si svoje místo ve skupině, pomalu, ale nenápadně
- » Svěřit se s jakýmkoliv problémem, co mě trápil
- » Říct si o pomoc
- » Říct, když se mi něco nelíbilo, svůj názor

A tohle všechno mě Bosco naučilo a jsem jim za to velmi vděčná, ale ti, co mě znají dost dobře, vědí, že s Boscem jsem prožila prakticky půlku mého života. Chtěla bych říct všem budoucím, co sem budete jezdit, nebojte se toho. Víím, že vám to může připadat jako úplné klišé, ale vězte, že to, co v Boscu prožijete, je to nejkrásnější na světě. Nebojte se, buďte hlavně sami sebou, nic není, jak se na první pohled zdá. Buďte k nim milí a ostatní vám to oplatí, a buďte i sebestřední, a mějte sílu a víru, že to dokážete. A možná to dokážete tak, jak jsem to dokázala já za celých pět let.

Byla jsem tady spokojená, prožila jsem toho hodně, moc děkuji za všechno a za všechny, s kým jsem jezdila tuhle dlouhou dráhu, kterou nebylo jen tak lehké zvládnout, ale když tomu dáte víru, tak to zvládnete.

Buďte takoví, jací jste, když se vám něco nebude líbit, řekněte to nahlas, nebojte se toho, oni vás navedou na tu správnou cestu.

Jsem vděčná za lidi, kteří mě vychovali a udělali ze mě člověka, kterým jsem teď. Všechno má ale svůj počátek i konec. Nebojte se říct svoje myšlenky, a to, co si myslíte, říct nahlas. Všichni vás rádi vyslechnou a poradí vám, jak s tím pracovat. Je to úžasný pocit říct něco, co se vám nelíbí (nebojte se, zůstane to jenom v té skupině). Každý ve skupině má svoje místo, které si pomalu, ale jistě budujete, ale musíte tomu dát ten čas a říct si „já to zvládnu“.

Musím říct, že je to zvláštní si po pěti letech říct, že tady moje cesta končí. Moje éra začala v roce 2018 a končí v roce 2023, je to opravdu zvláštní, celých dlouhých pět let jsem si od začátku až do konce budovala své místo, které jsem ve skupině měla, ale teď je čas to předat někomu jinému, mladšímu. Snad se dostane tam, kam jsem se s těmito lidmi dostala já. Až na vrchol, šla jsem dlouho tenhle velký kopec, ano, byly tam sice nějaké ty situace, které mě nutily padat dolů, ale já to zvládla a vyšlápala jsem si to až na vrchol, kde jsem teď, velmi šťastná. Můžu říct, že to bylo občas náročné, ale i tak to bylo to nej, co jsem mohla udělat...

Musíte si říct, že to zvládnete a bude to dobrý. Hlavně mít víru a sílu sami v sebe.

Děkuji všem! ♥

Katka (jméno bylo pozměněno)

Děkujeme za Vaše dary!

Petr Poslušný, spolumajitel firmy REALTIME TECHNOLOGIES, s.r.o., je naším pravidelným firemním dárcem už od roku 2011. Jeho stabilní letité (nejen) finanční podpory si velmi ceníme a v letošním bulletinu bychom ho rádi představili Vám, našim čtenářům.

Petře, už 13 let jste naším pravidelným dárcem. Co Vás přivedlo na myšlenku podporovat právě naši činnost?

Poprvé jsem se potkal s Monikou, charismatickou ženou příjmením Peterkovou, na svatbě mého bratrance. A pak to celé celkem jednoduše začalo. Monika Peterková v této době pracovala jako ředitelka vašeho projektu.

Co Vám přijde na naší práci nejsmysluplnější?

V našem obchodním slangu bychom řekli marketingový cíl. Přiznejme si, kdo z nás by si kdy vzpomněl na děti žijící v dětských domovech. Zraněné, jsou vykopnuté „do života“. A vy v duchu svatého Dona Boska reagujete právě na tuto potřebu.

Předěme k Vám. Co Vás naplňuje a těší ve Vaší práci?

Největší radost mám z toho, že na to celé nejsem sám. Kolem sebe mám kolegy naplněné genialitou a hledáme společně cestu úspěšně finančně a hledat radost v práci.

Dovolím si i praktickou otázku týkající se vaší společnosti. Řekl byste nám, co je pro Vás jako zaměstnavatele u zaměstnanců nejdůležitější? (Ptám se proto, že částí naší práce je pomoci našim klientům s hledáním, ale zejména s udržení si zaměstnání.)

Holding firem nesoucí společné jméno REALTIME TECHNOLOGIES zaměstnává více než 200 zaměstnanců v Irsku, České republice, Slovenské republice a Rumunsku. Dlouhodobě pracujeme na naší firemní kultuře, otevřenosti a svým specifickým způsobem na rodinné sounáležitosti. Důležité je, abychom každý společně chápali, že ve spolupráci – a to i v krizi – zůstáváme ve vymezeném pracovním právním vztahu spolu.

A nakonec: co byste popřál našim klientům do roku 2024?

Hledejte sami sebe a dobře rozlišujte v tom, kdo vám pomáhá a kdo vás chce „vytěžit“. Radujte se z maličkostí kolem vás, krásné hudby, zasněžené i rozkvetlé přírody, hledejte dobrodružství v tichu.

S Petrem Poslušným hovořila Marie Benáková

Slovo závěrem

Milí přátelé a podporovatelé našeho díla,
děkujeme Vám za to, že na nás myslíte, že jste nám pomocnou rukou
ve chvílích, kdy to potřebujeme, a že díky Vám na to nejsme sami.

Přejeme Vám požehnané Vánoce a vše dobré v novém roce.

tým CDB

Pomozte nám nést osudy našich klientů

Mladým lidem z dětských domovů pomáhají
dlouhodobé vztahy s našimi pracovníky
a stabilní zázemí, které jim vytváříme.

Každoročně pro naši práci znovu
sháníme potřebné finanční prostředky.

Každý Váš příspěvek nám pomáhá
a je pro nás povzbuzením.
Pomozte nám a přispějte na naši práci.
I 100 Kč měsíčně je pro nás důležitým darem.

QR Platba

Sbírkový účet: 2000866436/2010

Podporují nás

PARDUBICKÝ KRAJ

Pardubice

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

KOALICE
NEVLÁDEK
PARDUBICKA

Děkujeme!

Cílem Bulletinu pro příznivce CENTRA DON BOSCO je **představovat aktivity, poslání i příběhy klientů této organizace. Veřejnosti chceme přiblížit problematiku odchodu mladých lidí z ústavní či pěstounské péče. Pokud jsme Vás zaujali a rádi byste se o našich aktivitách dozvíдали pravidelně, kontaktujte nás – budeme Vám zasílat náš Bulletin. Můžete nás pravidelně podporovat, rádi Vás budeme informovat o naší činnosti.**

Bulletin pro příznivce CENTRA DON BOSCO

Informační občasník pobočného spolku Salesiánský klub mládeže, z. s. Centrum Don Bosco

Vydává: Salesiánský klub mládeže, z. s. Centrum Don Bosco

🏠 Zborovské nám. 2018
530 02 Pardubice

🌐 www.dozivota.cz

✉ naceste@dozivota.cz

📱 /dozivota

Tisk: Tiskárna v Ráji s.r.o.

Grafika: Marie Benáková

Odpovědný redaktor: Andrea Šimůnková

Tel.: 774 545 013

E-mail: simunkova@dozivota.cz

